

Ajaib Singh, etc. v. The Excise - and Taxation Officer, Bhatinda,
etc. (Mahajan, J.)

1891 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਚ, ਸੀਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ❸

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ

ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਨਿਵਾਸੀ
ਤਾਲਾਬ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ 789

ਮਾਰਚ 12. 1968

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ 1956 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1967— ਨਿਯਮ 36(5) ਅਤੇ 37(23-ਬੀ)-1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, ਅਸਧਾਰਨ, ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1967— 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ— ਕੀ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ— ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸਾਬਕਾ ਕਰ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਝੰਡਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ—ਸਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1967, 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਐਕਸਟਰਾਆਰਡੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਯੋਜਿਤ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

1968(2)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਰੀਆਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੋਰਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

226 ਅਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇ ਮੈਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

ਟੀਐਸ ਮੁੰਜਬਲ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਪਿਪਟ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਸੀ.ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। 6.04,284 ਆਬਕਾਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ। ਇਹ ਮੰਗ ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਸਿਰਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ, ਬਠਿੰਡਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕੇ, ਮੌੜ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਂਡਲਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ, 1967-68 ਲਈ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਬਕਾਰੀ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਠੋਕਿਆਂ ਲਈ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਠਿੰਡਾ ਲਈ 25,100 ਲੀਟਰ, ਸਿਰਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲਈ 34,200 ਲੀਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ: ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ, ਬਠਿੰਡਾ ਲਈ 20,300 ਲੀਟਰ ਅਤੇ ਮੌੜ ਮੰਡੀ ਲਈ 39.100 ਲੀਟਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਬੋਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

1,18,700 ਲੀਟਰ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1966-67 ਤੋਂ ਰੈਡੀਕਲੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬੋਲੀ ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਫੀਸ ਲਈ ਸੀ, (ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦਾ ਕੋਟਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਅਜੇ ਵੀ. -ਲਿਫਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਕੋਟ ਦੇ ਲਿਫਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਫੀਸ ਹਰ ਲਿਟਰ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦਾ 17.60 ਰੁਪਏ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਏ' ਦੀ ਧਾਰਾ 17—ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ। 17.60 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰੂਫ ਲਿਟਰ ਦੀ ਇਹ ਰਕਮ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਆਮ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਸਥਿਰ-ਮੁਖੀ ਡਿਊਟੀ ਜੋ ਕੁੱਲ ਨਿਲਾਮੀ ਕੋਟੇ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 15 ਪ੍ਰਤੀ ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ; * * *

ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, 1956 ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR-23/PAI/14/S. 59/AMD.(18)/67, ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1967 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ, " ਅਸਾਧਾਰਨ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਟੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁੱਲ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਆਈ। 20,89,120 ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ. ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

"ਸਾਰੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਯੂ 36.22 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 36.23-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਠੋਕੇ ਦੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਜੋ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਕਾਫੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 36(5) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਬੋਲੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਹਰੇਕ ਬੋਲੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਰਕੀ ਬਜ਼ਾਰ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਟਾਊਨ ਦੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਮੌੜ ਟਾਊਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਗਰੁੱਪ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੁਦ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ 66,292 ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਸੀ। ਦੋ ਮੁੱਖ ਬੋਲੀਕਾਰ ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਦੂਤਰਕਾ ਦਾਸ ਸਨ; ਅਤੇ ਫਗ ਐਂਡ 'ਤੇ, ਮਦਨ ਲਾਈ ਨੇ 84,250 ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੀ 84,260 ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 14,84,836 ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨਿਲਾਮੀ 'ਚ ਜੀ. 1967, ਬੋਲੀ ਬੈਂਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿਰਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੀ ਬੋਲੀ 200 ਲੀਟਰ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ-600 ਲੀਟਰ, ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ-100 ਲੀਟਰ, ਨੋਵਲਟੀ ਸਿਨੇਮਾ ਨੇੜੇ ਬਠਿੰਡਾ-400 ਲੀਟਰ ਅਤੇ ਮੌੜ ਮੰਡੀ ਦੀ-100 ਲੀਟਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਪ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਇਹਨਾਂ ਠੋਕਿਆਂ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰੀਓਪ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਠੋਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 36 (5) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਹੈ।

ਉਸਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ: -

<* * i*\$ *\$*k \$*

ਬਠਿੰਡਾ ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਮੌੜ ਟਾਊਨ ਦੇ ਸਿਰਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਕੇ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਠੋਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਲੀ ਕਾਫੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਉਸੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਠੋਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

"ਕੁਟੀਵਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਠੋਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟਾ 2,490 PL ਸੀ; ਪਰ ਇਹ 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ 1.800 PL ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦੁਕਾਨ 2,490 PL ਨਿਰਧਾਰਤ

Ajaib Singh, etc. v. The Excise - and Taxation Officer, Bhatinda,
etc. (Mahajan, J.)

ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 1,750 PL ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 1100-^1, ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੁਣ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਠੋਕੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਰਾਜ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਬਲੈਕ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। * * *

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰੇਖਾਕਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, (ਇੱਥੇ ਤਿਰਛੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਸਿਟੀ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਿਯਮ 36(5) ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 36(5) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

36. ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: - **

(5) ਫਿਰ ਉਹ ਹਰ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਟਿਪ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਦੋ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ

ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6,04;284.

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਅਲੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਲੀ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬੋਲੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੋਲੀ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਵਿਚਕਾਰ ਡੂੰਘਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ; ਕਿ ਬੋਲੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬੋਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕੇ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਉਲਝਾਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਅਲੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਰੂਪ ਚੰਦ ਗਲਤ ਸੀ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਬੋਲੀ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਦੀਵਾਈ ਹੈ। ਉਲਟਾ, ਉਹ 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਆਏ ਸਨ, ਹੇਠਾਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (1) ਕਿ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 36 (23-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ;
- (2) ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਕੰਮਲ ਠੇਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ) ਬੋਲੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ;
- (3) ਕਿ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੇਚਣਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (4) ਇਹ ਨਿਯਮ 36.23-ਬੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ
- (5) ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਈ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਜਾਅਲੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1967, ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, ਐਕਸਟਰਾਆਰਡੀਨਰੀ-ਏ ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1967*7- ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਰਨੇ ਸਨ

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦੇ I) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਜ਼ਟਿਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਵੀ

Ajaib Singh, etc. v. The Excise - and Taxation Officer, Bhatinda,
etc. (Mahajan, J.)

ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਰੀਆਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36(5) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪਿਛਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗਲੇ-ਸੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹ. ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ ਬਠਿੰਡਾ ਸ.
ਆਦਿ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

andਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਬਦਲਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਬੋਲੀਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲੀਕਾਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੋਰਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇ.ਐਨ. ਗੁਰੂਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਪੰਨਾ 308-309 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

" * * * ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਸਾਮ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 176 ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ—ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸਰੋਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਨਾ ਛੱਡਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸਮਝਿਆ; ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਪਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੇੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। * * * "

(I) 1955 SCR 10T

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ (ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚੌਥੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਗੋ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ (2) ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 200.

ਜੀ ਉਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਸੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

Ajaib Singh, etc. v. The Excise - and Taxation Officer, Bhatinda,
etc. (Mahajan, J.)

ਆਰ, ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਐਫ.

ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ,

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 339

21 ਮਾਰਚ 1968 ਈ.

P unjab L ਅਤੇ T ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ CT (1953 ਦਾ X), ਐੱਸ. 10 -ਏ ਅਤੇ 18— ਸੈਕਸ਼ਨ 10-ਏ (ਸੀ) ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' —ਦਾ ਅਰਥ—ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਕੀ ਧਾਰਾ 10-/1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਐੱਸ. 10 ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ' -ਏ (ਬੀ.ਜੇ.—ਦਾ ਮਤਲਬ — ਕੀ ਅਣਡਿੱਠਤ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ — ਐੱਸ. 10 - ਏ ਅਤੇ 18 ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ— ਕਿਹੜਾ ਸਿੱਤਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿਚ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਸਮੇਤ ਐਕਟ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਾਈਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਸਮੇਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ।

(2) CW. 1376 of f967 ” 12th M arch , 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।